

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

בִּי יִתֵּן אֱלֹהִים אֵל רַעְיוֹנוֹ חֲמוּד או שׁוֹר או שֶׁה וְכֹל בְּהִמָּה לְשׁוֹר וְזֶמֶת או נִשְׁבֵּר או נִשְׁבָּה אֵין רָאָה: שְׁבַעַת יְהוָה תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם לֹא שָׁלַח יְדוֹ בְּמִלְאֶבֶת רַעְיוֹנוֹ וְלָקַח בְּעַלְיוֹ וְלֹא יִשְׁלַם: וְאִם גָּנַב יִגְנַב מֵעֲמֹו יִשְׁלַם לְבַעְלָיו: אִם טָרַף יִטְרַף יִבְאֵהוּ עַד הַטְּרָפָה לֹא יִשְׁלַם: (שמות כב. ט-יב)

מובא במנחת יהודה' למהר"י גיזפאן זצ"ל משם רבנ משה אלשיך זצוק"ל וז"ל: 'כי יתן איש', זה הקדוש ברוך הוא. 'אל רעהו', זה ישראל. להנהיג על ידו בן או תלמיד פתי כחמור, הולך אחר תאוות גופניות, או רע לבריות כשור, או תמים בדרכיו כשה. זהו 'חמור או שור או שה'. או קהל רבים, זהו 'וכל בהמה לשמורי', כי כבהמות נדמו, והוא הרועה אותם. ודע איפה כי לא ניתנו לו לשרתו, רק לשמור אותם מכל דבר רע בעיני ה'. ולכן 'אם מתי', הנשמר כי הרשיע וחשוב כמת, ועל רשעו נשבר ביסורין רעים, או נשבה מן העולם לגיהנם. 'אין רואה', השומר לא השגיח ולא ראה. ועל כן שבוטת ה', אשר נשבע בסיני לעבוד את ה', תהיה בין שניהם. אך אם לא שלח ידו במלאכת רעהו והזהירו, ואז לקח בעליו, חלק השבוטה. ולא ישלם, את דם הנשמר. 'ואם גנב יגנב מעמו', השומר המביט אל מעשה הנשמר. 'ישלם לבעליו', את דמו. 'ואם טרף יטרף', הנשמר לבל יוכל השומר לראותו. אז הוא יתברך 'יביאהו', את הנשמר, 'עדי', שהוא עצמו גרם. ואז 'הטרפה לא ישלם', השומר, עכ"ל.

למדנו עד כמה נדרש האדם עלי אדמות בחינוך ובהדרכת ילדיו. להוציא מדעת השוטים בעם האומרים 'אם הטבע שלו כזה, זה רצון ה', אין מה לעשות!!'. בר מינן מהאי דעתא. ולצערנו המון העם לא אומרים כך, אך דעותיהם ממין זה, או שמתנהגים כך בחוסר שימת לב ונתינת דעת, ואפרש דבריו:

יש אשר אומרים 'עדיף שהילד יהיה חשוף למחשבים (סרטים וכיו"ב) כשהוא קטן, היות שאם לא כן כשהוא יגדל ויחשפו עיניו להנ"ל לא יתגבר על עצמו ויתפרץ מאוד ויגיע לשאל תחתיה, כי חנקו אותי'. לשיזבן רחמנא מהאי דעתא!! שהרי מחובתינו לשמרו מכל פגע רע! וכפי שכבר הורו כל גדולי ישראל בעניינים אלו ומי יעז להביע דעתו כנגדם.

כמו כן יש הורים שאכן אינם חושפים את ילדיהם להנ"ל, אך אינם מקפידים עליהם לשמורם. כגון, אם באים אליהם אורחים או שהם הולכים לאחרים. ואז הילד מתעסק במכשיר הפלאפון של ארחו או מארחו. והוריו או משום אי נעילות או משום שלא נתנו דעתם לזה, לא מעירים לילדיהם וכו'. נמצא ההורה חוטא בשמירתו וכדברי המדרש דלעיל.

יותר מזאת! גם אם ההורים שומרים מהנ"ל, יתכן עדיין שילדיהם חשופים לדברים אסורים בתוך ביתם ובהסכמת הוריהם אך ללא ידיעתם. כוונתי, על היגניסי' למיניהם וכל כיו"ב. ההורה חפץ לשמח את בנו או בתו הגדולים על מעשיהם הטובים וע"כ רוכש להם מתנה 'נגני', ובנגן יש רדיו ב"מ, או שהילד מעביר לו שירים כביכול 'קדושים', אשר שרים אותם זמרים פטולים, או שקצב הנעימה של השיר היא כמו של גוים (כושים וכיו"ב). וההורה אינו יודע מכל זאת, כי אין לו מעקב, מה נמצא בכלי קטן זה. ונפשו של הילד נמשכת בלא משיג לחלק רע זה, שאחריתה עדי אובד. וזהו 'ואם גנב יגנב מעמו'.

וזאת אגידה ולא אבושה, אל אותם בתים יקרים וחשובים החפצים לחנך ילדיהם לברך את הברכות והתפילות הודאות והתשבחות לשי"ת בקול רם כיאה וכיאות, וע"כ מרגילים אותם תמיד לומר בקול רם. אשריהם ואשרי חלקם! אך לצערי לפעמים אינם שמים לבם ומחנכים גם את בנותיהם לזאת, וזאת גם לעיני גברים אשר אינם מבני ביתם, ונמצא תקנתן קלקלתן! מחנכים את הבנות לדבר בקול רם מול בנים. ואבותינו הקדושים והצנועים הקפידו מאוד על זאת עד כדי כך שאפילו יולדת אינה מברכת 'הגומלי' משום דרכי צניעות, ואפילו אם לא רואים אותה אלא רק שומעים את קולה. אך יש 'המחמירים' בעיני עצמם וחושבים את עצמם למבנינים וחכמים יותר מאבותם, רחמנא ליצלן.

ולא לחינם משלו את ההורים והמחנכים לרועים ואת הילדים לצאן. שכבר אמרו חכמים, כבשה בין שבעים זאבים, תנצל רק כאשר יש רועה נאמן שלא נרדם כלל בשמירתו. וכן כשהוא מעביר את הצאן לידי רועה אחר, נותן עיניו לבל יברח או יעדר אחד מן הצאן. כך בדורינו שהדרך הינה תחתיתם, שהזאבים מסכיבים מחכים בכל עת לטרף וטומנים רשתם בכל פינה. אם לא יהיה מעקב צמוד בין ההורים למחנכים, ויהיה זמן אפ"י קטן של חוסר שימת עין אזי תהיה אפשרות בריחה או מעידה של השה, וכשהתוהם עמוקה, מי יוכל להציל באמצע הנפילה?! אך אם עיני הרועה פקוה, ובכל זאת שמע הילד מילה לא נקיה או היה חשוף למפגע ע"י דבר שאינו בשליטת הרועה. על זה נאמר 'ואם טרף יטרף' שהרי עשה ככל יכלתו לשמרו. אזי 'יביאהו עדי', הרועה לא יתבע על זה, אך דבר אחד יוכל לעשות, והוא לדבר עם הילד שיש דין ויש דיון. וחפצתי להאריך, אך כלתה היריעה, ואם יגזור ה' בחיים, בפעם אחרת. ויתפלל האדם אל קונו שיתן לו דעת לשמור ילדיו מרדת אל שחת.

תודעתו וברכותיו לידיו חשקט וזעלום אשר ידו נטויה ופשוטה למען תשיב"ר בכל עידן ומתאפשר ליה, ח"ו
יוסי דנין ורעייתו ח"ו לרגל חזקתם בגיחם הווד נ"י לעול תורה ומצוות, יחא רעוא שיזכו לגרלו לתורה לחופזה
ולמעשים טובים, וידו ממנו נחת לנצח נצחים, ויושפע עליו שפע טובה וברכה מיושב מרומים, אג"כ

תפארת בנים

כל עצמותי תאמרנה...

מניחי התפילין מידי יום ביומו שטרם קיבלו תעודת הערכה וכן שי ספר יצור תפילין זכו וקיבלו השבוע את שהובטח להם על התמדתם בהנחת התפילין

בדרכיהם אתהלך....

הבריחה (חלק י"א)

השיב הרב, ארבעים יהודים מחכים לי בהר למעלה, ואני שליח שלהם לסדר את רישיון המעבר. ברצוני שקודם תתן רישיון לי ולאשתי, ואני מבטיח לתת לסולטן על כל אחד מהם שלוש ריאל (מטבע). ברחמי שמים הסכים הסולטן לתת להם רישיון מיד מבלי לחקור ולשאול אם אמת הדבר. לקח הרב את הרישיון, ואמר לסולטן, אני הולך להביא את האנשים. בנתיים ירדה החשיכה, והרב ואשתו חמקו מעיניהם של הערבים והלכו כל הלילה לכיוון עדן, מבלי לנוד, בשביל לצאת מתחום שלטונו של הגיבלי.

כשהגיעו סמוך לים למקום הנקרא 'כיאשי', התעכבו שם יום אחד. שאל הרב את אחד מאנשי המקום איך מגיעים ליאביין? השיבו, תצטרפו בלילה לשיירה של ערבים שלוקחים עצים ופח על גמלים לעדן, אך תשתדלו שלא ידעו שאתם יהודים. אנשי השיירה היו חביבים לרב ואשתו ושאלום לאן פניכם מועדות? השיב הרב ליאביין. אנשי השיירה ראו כי אשתו של הרב הרה, רחמו עליה ונתנו לה לרכב על הגמל. כשהגיעו אתם ליאביין, עזבו הרב ואשתו את השיירה. 'יאביין' היא העיר המרכזית של סולטנות אביין. כשהגיעו לעיר שאלו את העוברים ושבים, היכן שכונת היהודים. הראו להם היכן מתגוררת אשה יהודיה. משראתה האשה את הרב ורעייתו, הכניסה אותם לביתה, וקבלה אותם בברכות היא ובעלה. הגישו להם קנקן תה ועוגות להחיות את נפשם העייפה מדרכם הארוכה. לאחר מכן אמרו המארחים לרב ואשתו אל תצאו כלל, כי השולטן עומד להגיע לאזור שלנו הלילה, ואם ידע שיש פה יהודים זרים, הוא יחזיר אתכם בחזרה לתימן.

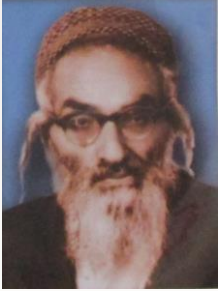
בזמן שהותם שם פגש שם הרב יהודי בשם יוסף, שרצה להתחתן אך לא היה רב מקדש שיסדר לו חופה וקידושין. אמר לו הרב, אם תרצה אהיה אני הרב המקדש. שמח האיש שמחה גדולה והלכו שניהם לבית הכנסת. שם ערך לו הרב את החופה וכל צרכי הקידושין. בזכות זה הסכים יוסף לקחת את הרב ואשתו איתו בנסיעתו לעדן. בפרט שהיו לו קשרים עם מושל עדן והוא יוכל לעזור להם. המשך בשבוע הבא אי"ה ב'ג

פתרונות לפרשת 'תרו' אחודה חידה! 'כבד' שמתפרשת ל: אבר בגוף, משקל, תקיף, כבוד ועוד.. הזוכה: דן גיסין. מי בתמונה? הרב יחיא חומרי. הזוכה: ינון דמארי.

אזורה חידה!
הוא הפסיד
אף על פי שעשה כהוגן?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

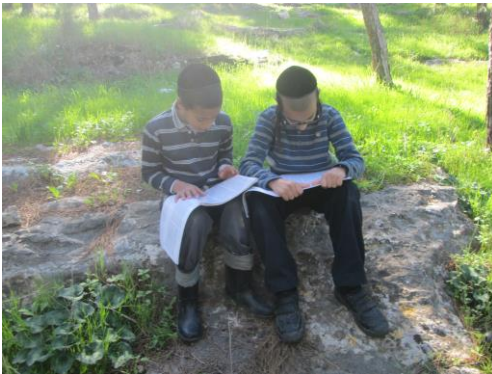
מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מקדשים את היער לומדים ומשונים מתוך רוחב הדעת ביער

התלמיד היקר יזידיה נהרי מכיתה ו' חגג סיום של כל ספרי נביאים עם כיבוד מעניין ומענג, ואף פצחו התלמידים בשיר ושבח משירי אבא שלום שבזי זצוק"ל. היא רעוא שיזכור הכל על פה ויהיה לגאון ולתפארת העדה, אכ"ר

צרכי איבוד

התקיים לצוות החינוכי הסגנונות שוחי, פחמי יואב סביה שלחן מלכים. אכר מוסרות נפש ומתייגות פחוס ופאהבה רפה לילדי החמד הכריס. להחליף כח ולהתרצון ללדל ולהדריק בני מלך מלכי המלכים לתורה ולמצויס טובים

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
שמחה בת יחיא שרזי
ע"ה, תנצב"ה

מחידושי רבותינו

לא תהיה לו כנושה. (שמות כב. כד)

כתב הרמב"ם ז"ל בריש הלכות מלוה ולוה וז"ל: כל הנוגש את העני והוא יודע שאין לו מה יחזיר לו עובר בלא תעשה שנאמר ילא תהיה לו כנושה, עכ"ל.

ולפיכך כל הנוגשו לא די לו שעבר על ל"ת אלא גורם לעצמו שיבוא לידי כך, לפי שידוע שחלק העני נתנו הקב"ה פקדון ביד המלוה בכדי שיזכה במצוה כדכתיב 'את העני עמדי, ומשו"ה דרשו במדרש על פסוק זה: אמר הקב"ה הוי יודע שאני עשיתי אותו עני ולך עשיר, יכול אני להחזירך ולעשותך עני, עכ"ל. ללמדנו כמה צריך אדם לזהר בכל אלו הדברים שהזכירו חז"ל.

ולפיכך מדיני המצוה שילוח אדם לחבירו בכל אופן שיהיה אף שידוע שאין לו לסוף מה שיפרע, דמשו"ה צוותה תורה לא תהיה לו כנושה לומר, דלא מבעי"א נוגשו ממש דעובר בל"ת, אלא אפילו להיראות לו או לעבור לפניו אסור דהו"ל בכלל לא תהיה לו כנושה, וכדרשי חז"ל על פסוק זה.

וכמו שמוזהר המלוה שלא לנגוש את הלוה, כך מוזהר הלוה שלא לכבש ממון חבירו וכיוצא בזה, שלא יהיה משיב רעה תחת טובה, בכדי לקיים ואהבת לרעך כמוך שהיא כלל כל התורה כולה.

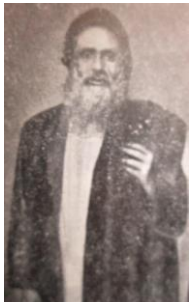
(יקיץ המזבח'י למהר"ח כסאר זצוק"ל)

מהליכות אבותינו

טלית גדול תפארת היהודי בתימן

על עשו הרשע נאמר יועל חרבו תחיה' (בראשית כו. מ) גאוותו היא החרב שזו היא ירושתו והגנתו, וכמו שאמר אדום יפן בחרב אצא לקראתך' (במדבר כ. יח), על כן הערבים בתימן היו הולכים עם חרב המכוננת ישבאריה.

ומכנגד היהודים בתימן היו הולכים עם טלית גדול המקופלת על כתפם ומכוננת יְשַׁמְלֶהָ' (ראה מה שרובא בפניני הליכה) וכבר כתב מהר"ר עמרם קרח (שם) וז"ל: **כי גנאי הוא אם יהלך בשוק ואין טליתו זו על כתפו, אע"פ שאין מניח בה כלום, עכ"ל.**

הרב סעיד ערוסי עם שמולה על כתפו

הטלית היא סמל ההגנה על היהודי הן ברוחניות, כפי שמובא בגמרא, 'וראיתם אותי' (מנחות מג:) שמזכרת לו את בוראו ונמנע מלחטוא. והן בגשמיות, כמובא בגמרא (שם מא. ועוד). לכן על אף שהשתמשו אבותינו בטלית לתשמישי חול (דוגמת להבדיל הערבים בחרבם) היתה היא לתפארת כל יהודי בתימן, ואפילו הילדים הקטנים היו מתעטפים בטלית גדול בתפילה כבר מקטנותם כנודע וכמפורסם.

התורה והרכה לידיו'ו ה'קר והנכבד

הרה נתנאל צמר הי"ו אשר ימנח את תלמידי הת"ת
במצדן המכונה מילקי, וזאת בנוסף לאשר הדברים
אשר נותן לצנאם למצדן יתמידו בלימודם. יה"ר
ישופע לו טובה והרכה מתוך נחת ושמחה, אכ"ר

פניני הלכה

ליכנס לבית הכסא בטלית גדול ולישן עמה ושאר תשמישי חולין בה

גמרא (מנחות מג.) רב יהודה איניש צניעא הוה, ולא שרי ליה לגלימיה (לטליתו) כוליה יומא. ופירש"י וז"ל: אלא בלילה, והלכך לא מברך אלא בצפרא וכו'.

והרמב"ם (הלי ציצית פיג הי"ט) כתב וז"ל: מותר ליכנס בציצית לבית הכסא ולבית המרחץ.

וכתב מרן (בכסף משנה שם ובב"י סי' כ"א סי"ג) דמהגמי הני"ל למד הרמב"ם שמותר ליכנס לבית הכסא שהרי כל היום היה רב יהודה בטליתו. וכ"כ הגר"א (על הרמב"ם).

וכן כתבו רבינו ירוחם, והנימוקי יוסף משם גאון הובאו בב"י שם.

עוד כתב בב"י (שם) שלא ראינו ולא שמענו מי שהקפיד שלא לישון בטלית שיש בו ציצית.

ובספרו שיע' (סי' כ"א סי"ג) כתב שמותר ליכנס בטלית לבית הכסא.

ומנהג אבותינו בתימן כתב מהר"ר עמרם קרח זצ"ל בסערת תימן (עמי קט"ז) וז"ל: הטלית שמניחים בו ציצית ומתפללים בו, הוא סדין עבה, ארוג מחוטי צמר הכבשים ומכסה את כל הגוף. אין מקפידים על הצמר יהיה שחור או לבן או משאר הגונים, מתעטפים בו כשהולכים לבהכ"נ שחרית, ואין פושטים אותו אלא כשמגיעים לבית אחר יציאה מבית הכנסת. ובשאר היום כשיוצא לשוק, מקפלו על כתפו ועושה אותו כלי לכל מה שיביא מן השוק, מיני תבואה, בשר או פירות וכל דבר שצריך לקנות מן השוק ולהביא לבית, אפילו עצים דקים וככרות שעושים מגללי בהמה שקורים כבא, שקונים אותם להסיק בהם התנור, כדי לבשל ולאפות. וכשיגיע לבית, מנערה ומניחה עד הערב אם לא יצטרך עוד לצאת לשוק, כי גנאי הוא אם יהלך בשוק ואין טליתו זו על כתפו, אע"פ שאין מניח בה כלום. ובהגיע זמן המנחה סמוך לערב, מתעטף בה והולך לבית הכנסת להתפלל מנחה וערבית, ואינו פושטה מעליו אלא אחר שיגיע לביתו, גם מתכוונים להתחמם בה, ובימות הקור והגשמים מתכסה בה בביתו בעת שנתו.

וכתב כף החיים (שם אות י"ג) משם האחרונים כתבו דהוה דוקא בזמנם שהטלית שמשה אותם לכל מידי אך אם הטלית מיוחדת למצוה בלבד, אין ראוי לעשות בה תשמיש בזוי.

ויעויין בשולי המעיל (סי' ב' אות ט') שהאריך לבאר מאי טעמא מדינא שרי ליכנס בטלית גדול.

וכ"פ בשע"ה (סי' ה' סל"ג) וז"ל: ראוי שלא ליכנס בטלית גדול לבית הכסא, כיון שבזמננו הוא מיוחד לתפילה. וכן יש להחמיר שלא לנקות משקפיים בטלית גדול.

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

להתרגש כל פעם מחדש! ילדים בגילאי 3-4-5
עלו לקרוא בס"ת שישי

כמנהג אבותינו הקדושים הלא המה הילדים הצדיקים

יוסף חסיד, אברהם גרפי, אהרן כהן,
שלום דמרי, אוריה מדמון, יהודע נהרי,
נריה אביחי אלוני, שר שלום חסיד, הלל מדמון,
ינון חדד, מאיר גיסין, יעקב לוי, יוסף כהן,
יהונתן מפעי, מתניה נהרי, עילאי זביב נ"י

יהא רעוא שיגדלו כמעלות התורה והיראה בדרך ישראל סבא,
מיאירים בתורה ובמעשים טובים כאבותינו הקדושים והטהורים, אכ"ר

המבצע בעיצומה!

יש קונה צולמו בשעה אחת!
אברק | ת"ח יקר! אט הנק
רוצה לזכות, ומאור נשמתך
להצניק שעה אחת בשבוע
סיוע לימודי ליבני החמה,
ולק תצאוד הזכות,
וכמאלף הטוב ויליף ה'
למנוק בדרך טובים.
זכר צמנו קשר: 050-4150896

ח"ח "עשרת הימים" אלעד
לבני תורה קיק חיסון

גני ילדים / תלמוד תורה
"עשרת הימים"
ע"ש המהר"ץ ורביה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח"ה רא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובתכונות סרו הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרוכה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה
**הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
לשנה"ל תשע"ז הבעל"ט**
לגני הילדים גילאי 3-4-5
ולכיתות התלמוד תורה

לרישום: יש להגיע למזכירות הת"ת רח"ה הרא"ש 2, או להתקשר טל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת.ז. של שני ההורים - ספח

אין ברושמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת קבלה

"כסא דנחמתא"

נשגור קמי ההורה היקר והחשוב
הרב אלידוד שמואל צוברי הי"ו
ולכל ב"ב בהסתלקות אבי המשפחה
היה **משיח** בו דוד **צוברי** ז"ל
איננו דמעלי

איש ישר וירא אלד"ים,
עניו וצנוע שהודרך ביסורים קשים
דור ישרים הקים שבת"ת הם לומדים,
השומרים מסורת בת אלפי שנים
תעמוד לו זכותו הרבה,
ובגן עדן לנפשנו תהיה מנוחה
את בני ובני משפחתו המב"ה ינחם,
ובחוק אבלי ציון עליהם ירחם,
לימוד תשב"ד השנה יוקף לזכותו,
ויהיו עילוי גדול מאד לנשמתו

כואבים יחדיו את כאב המשפחה
הנהלת צוות תלמוד תורה
'עשרת חיים'

חכמי תימן

הרב שלום ב"ר שלום אָבְהָר
נולד בתנעם בשנת תרע"ד
ממשפחת רבנים שהנהיגה את
הקהילה. קיבל תורה מאביו הרב
שלום אברהם, ומרבני ומקובלי
דורו. נבחר והוסמך על ידי הרב
הראשי מארי יחיא יצחק הלוי.
לאחר פטירת אביו מילא את
מקומו בהנהגת הקהילה,
ובהרבצת תורה.

עלה לארץ ישראל בשנת
תשי"י, והתיישב בשכונת מגדל
צפון באשקלון. הוסמך לרבנות
גם על ידי הרבנים הראשיים:
הרב י"א הרצוג, והרב ב"צ
עוזיאל. רב הקהילה וחבר
מועצת הרבנות באשקלון.

נפטר
באשקלון
בי"ב
בניסן
תשנ"ג

התודה...

שלוחה לידיד התלמוד תורה

ה"ה עידו סעיד הי"ו

ולכל ידידינו

תורמי התלמוד תורה

בכל מקום שהם ממזרח

הארץ ועד מערבה מצפונה

ועד דרומה

יהא רעוא שתשרה

הברכה...

בכל מעשה ידיהם, ויתקיימו

בהם ובורעם ובורע זרעם כל

הברכות האמורות בתורה,

אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת
שם אחד- לשבוע 50 ש. לארבע שבועות 150 ש.
לשנה- הוראת קבע של 50 ש למשך שנה.
לפרטים במזכירות הת"ת: 03*9097022